

6. fejezet: Én az Úr vagyok, a te orvosod

A Kivonulás Könyvében olvassuk (Kiv 15,26): „*Ha hallgatsz Uradnak, Istenednek szavára, és azt teszed, ami helyes az ő szemében, ha engedelmeskedsz parancsainak és követed minden utasítását, akkor nem sújtalak semmiféle betegséggel, amelyekkel az egyiptomiakat sújtottam. Én, az Úr vagyok a te orvosod.*”

Az embert Isten teremtette, és szellemből, lélekből és testből áll, ahogy Szent Pál apostol áldásából megtudjuk (1Tessz 5,23-24): „*A békesség Istene szenteljen meg benneteket, hogy tökéletesek legyetek. Őrizze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteleig. 24Aki meghívott benneteket, az hűséges, és végbe is viszi.*”

Ha ezeknek a területeknek valamelyike nincs rendben, ha valahol zavart tapasztalunk, akkor betegnek érezzük magunkat. Fontos, hogy ez a három terület az életünkben egységben legyen, mert függenek egymástól. Ha például belső sebeket kapunk, az egész test beteg lesz. Sok betegség pszichoszomatikus, ami azt jelenti, hogy ezek a pszichében keletkeznek belső sebek, traumatikus élmények hatására, és aztán kihatnak az egész testre. Ha a lélek a büntől beteg, akkor egyszerre a test is beteg lesz.

Ha az emberek bűnben élnek, tehát nem tartják meg Isten parancsait, Isten nélkül akarnak élni, akkor nem találnak békét. Sötétségben és félelmek között élnek.

Ádám és Éva boldogok voltak a Paradicsomban. Még sétálhattak is a Jóistennel, míg nem jött a kígyó, és nem csábította őket bűnre. Miután ettek a tiltott gyümölcsből, felnyílt a szemük, és rájöttek, hogy áthágták Isten parancsát. Megijedtek, és elrejtőztek Isten elől.

Ma is sok ember él bűnben. A bűn következményeképp boldogtalanok, és félelemben élnek. Istenről és az egyházzal sokan nem akarnak többet hallani. Újra és újra jönnek hozzánk emberek a Rafael Házba, akik nem találnak kiutat az életükben. A beszélgetés során nagyon gyakran megállapítjuk, hogy évtizedek óta nem éltek a kiengesztelődés szentségével.

Egyszer egy házaspár volt nálam beszélgetésen. A férjnek különböző panaszai és fájdalmai voltak. Elmesélték, hogy már mindketten sokat imádkoztak ezért az ügyért – és mégsem történt gyógyulás. Mialatt ezt elmesélték, az jutott eszembe, meg kell kérdeznem a hatvan fölött járó férfit, mikor gyónt utoljára. Nem emlékezett. Ezt követően a Rafael Házban meggyónt, az irgalmas Isten minden vétkét megbocsátotta, és amikor utána együtt imádkoztunk, eltűntek a fájdalmai, Jézus meggyógyította.

Jakab levelében olvassuk (Jak 5,15): „*A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer. 16Valljátok meg tehát egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.*” Föl kell ismernünk, milyen fontos a gyónás. De sok olyan ember van, aki azt mondja, nincsen bűne. Már ez maga is nagy hazugság. Nincs olyan ember a földön, aki bűn nélkül való volna.

János levelében ez így áll (1Jn 1,8-10): „*Ha azt állítjuk, hogy nincs bűnünk, saját magunkat vezetjük félre, és nincs meg bennünk az igazság. 9Ha megvalljuk bűneinket, akkor mivel jó és igazságos, megbocsátja bűneinket, és minden igazságtalanságtól megtisztít minket. 10Ha azt állítjuk, hogy nem vétkeztünk, hazugnak tüntetjük fel, és tanítása nincs bennünk.*”

Újra és újra hallunk emberekről, akik azt mondják: „Igen, mi elmegyünk a bűnbánati áhítatra. De a bűnbánati áhítat csak előkészület a gyónásra! Csak a személyes gyónás során a pap által lehet feloldozást kapni a bűnökre! Olyan fontos, hogy a bűneinket beismerjük, és ezáltal szabadok legyünk. Isten csak akkor tud meggyógyítani, ha a büntől szabadok vagyunk. Ahol

nincs megbocsátás, ott nincs üdvösség, nincs gyógyulás. A bűn beteggé tesz minket, szomorúvá és sebzetté.

Minden ember értékes, mert Isten akarta, hogy legyen, és szereti. Isten szereti a bűnöst, de a bűnt nem. János evangéliumában olvassuk, hogy vittek a farizeusok egy asszonyt Jézus elé, akit meg kellett volna kövezni. Megtudjuk, milyen irgalmas volt vele Jézus, és nem tett neki szemrehányást. Mikor minden farizeus elment, így olvassuk (Jn 8,9): „*s csak Jézus maradt ott a középütt álló asszonnyal.*”¹⁰ *Jézus fölegyenesedett és megszólította: "Asszony, hova lettek? Senki sem ítélte el?"*¹¹ *"Senki, Uram" - felelte az asszony. Erre Jézus azt mondta neki: "Én sem ítéllek el. Menj, de többé ne vétkezzél!"* Itt biztosan nagy gyógyulás történt az asszony szívében.

Ugyanez a Jézus ma is azt mondja neked: Nem akarlak téged elítélni, de mostantól többet ne vétkezz.

Máténál olvassuk (Mt 9,2-8): „*Ott egy hordágyon fekvő bénát hoztak hozzá. Hitüket látva Jézus e szavakkal fordult a bénához: "Bízzál, fiam, bocsánatot nyernek bűneid!"*

A harmadik mondat így szól: „*Néhány írástudó erre azt gondolta magában: "Ez káromkodik."*”⁴ *Jézus belelátott gondolataikba, ezért megkérdezte: "Miért gondoltok magatokban rosszat? ”*⁵ *Mi könnyebb? Azt mondani, hogy bocsánatot nyernek bűneid, vagy azt, hogy kelj föl és járj? ”*⁶ *Tudjátok hát meg, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására!"* Ezzel a bénához fordult: *"Kelj föl, fogd ágyadat és menj haza!"*⁷ *Az fölkel és hazament."*

Ahogy a zsoltáros mondja (Zsolt 41,5), mi is az urunkhoz akarunk imádkozni: „*Uram, könyörülj rajtam, gyógyíts meg, mert vétkeztem ellened!*” Itt látjuk, milyen fontos a bűnbánat, ha gyógyulásért imádkozunk. Ahol nincs megbocsátás, ott nem lehetséges sem az üdvösség, sem a gyógyulás.

Ozeásnál olvassuk (Oz 10,11): „*Efraim olyan, mint a betanított üsző, amely szeret csépelni: lám, szépséges nyakára ráteszem a jármot, felszerszámozom Efraimot; Júda szántani fog, Jákob barázdát von.*” Manapság sokan keresik Istent. De sajnos sokan idegen isteneknél keresik az üdvösségük. Lelkesednek az egzotikus istenekért, de rövid időn belül meg kell állapítaniuk, hogy rosszabbul megy a soruk, mint azelőtt.

Nemrég fölhívott egy asszony, aki már többször fölkeresett külföldön hindu templomokat, mert ettől várta testi szenvedéseinek múlását. Hindu gurukkal is kapcsolatban állt. Mégis a remélt javulás helyett egyre inkább romlott az állapota. Ehhez még az is hozzájött, hogy a családjában egyre több lett a veszekedés. Közben megértette, mi mindent tett rosszul az életében. Imádkozunk érte, és azt kívánjuk neki, hogy hamarosan megszabaduljon a rossz kapcsolatoktól.

Ahogy Ezekielnél olvassuk (Ez 13,10): „*Mert félrevezették népemet, amikor békét hirdettek, noha nincs béke.*” Ozeásnál olvassuk (Oz 11,3): „*Pedig én tanítottam meg járni Efraimot, a karomon hordoztam; mégsem ismerték el, hogy a gondjukat viseltem.*” Az emberek nem tudják, hogy Jézus Krisztus az Üdvözítő, és hogy csak Ő tud valóságosan gyógyítani.

K. S. asszony beszámolt nekünk: „2004. július 8-án Hopstenben a Rafael Ház csapatának lelkigyakorlatán a gyógyító áldás után meggyógyultam a leukémiámból.”

Már három éve szenvedett különféle tünetektől, míg végül felállították a diagnózist: „leukémia”. Ezután sok infúziót és további orvosságokat kapott, amik viszont nem jártak sikerrel. A hátán és a karjain egyre nagyobb foltok jelentek meg, amik a napi mosdást gyötrelmévé tették. Egy ismerős hozta el a lelkigyakorlatra. A Legszentebb gyógyító

áldásánál meggyógyult. Először megszűntek a fájdalmak, aztán a duzzanatok, és lassacskán a többi tünet is.

Újra és újra megtapasztalják emberek Isten üdvösségét és gyógyítását, aki itt van nekünk, és senkit nem utasít el, aki Hozzá jön:

A frankfurti A. P. úr e-mailben küldte el nekünk a tanúságtételét, és többek között ezt írta: „67 éves vagyok, frankfurti. Éveken keresztül szenvedtem asztmában és magas vérnyomásban...” Három nagy csomó volt a nyelőcsőve, légcsőve előtt. Imádkoztunk, és rátettem a kezem. Erről ezt írja: „... úgy éreztem, mintha a nap átölelt volna.” Azt mondtam neki, még egyszer kell jönnie. Összesen háromszor volt nálunk imán. Azt írja: „...nagyon jól éreztem magam, és többet nem volt szükségem asztmaspray-re. Aztán voltam kontrollon az orvosoknál, és minden rendben volt.” és a csomók eltűntek. „Meg sem bírtak szólalni, és azt kérdezték, mit csináltam, de én semmit sem szóltam. A szerető Isten gyógyított meg Margaréta nővéren keresztül. Köszönöm Margaréta nővérnek és a szerető Istennek a gyógyulásom. Alleluja, dicsérjétek az Urat!”

János első levelében ez áll (1Jn 4,14): „*Láttuk és tanúságot teszünk róla, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ Üdvözítőjéül. ¹⁵Aki vallja, hogy Jézus az Isten Fia, abban benne marad az Isten, és ő is az Istenben.*”

A Rómaiakhoz írt levélben olvassuk (Róm 10,9.10): „*Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz. ¹⁰A szívbeli hit ugyanis megigazulásra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségre szolgál.*”

2005 márciusától van egy nagy imacsarnokunk, ami Lisieux-i Szent Teréz nevét kapta. Minden negyedik vasárnap tartunk ott lelkinapot, ahol több száz ember gyűlik össze. Ezek a lelkinapok a következőképp folynak:

Már nyolckor elkezdi a csapatunk erősen imádkozni az Oltáriszentség előtt. Aztán a rózsafüzérünkkel meghívjuk édesanyánkat, Máriát, és kilenckor kezdődik a dicsőítés, hogy nyitottak legyünk Isten szavára, amit az Úr a következő órákban akar nekünk mondani. Ezután az első előadás során és egy rövid szünet után különböző személyek tesznek tanúságot. Azután kitesszük az oltárra az Oltáriszentséget, és imádkozunk gyógyulásért és megbocsátásért. Utána az Oltáriszentséget végigviszi a sorokon egy pap vagy egy diakónus, és megáldja az embereket.

Az ebédszünet után az Oltáriszentség előtt rózsafüzérrel kezdődik az imaóra, közben pedig van gyónási lehetőség. A nap csúcspontjaként délután négykor kezdődik az Eucharisztia ünnepe. A nap aztán hat óra körül végződik, személyes áldásokkal. Ez eltarthat körülbelül fél nyolcig.

Ehhez kapcsolódva szeretnék egy tapasztalatot megosztani:

Egy asszony részt vett egy ilyen lelkinapon, és magával hozta a hároméves gyermekét, aki nem tudott beszélni. A gyermekét már a méhében elutasította, ezért lelkileg nagyon sebzett volt. Az anya boldogtalan volt és elkeseredett. Miután nagy bizalommal kézzel a gyermekért, elkezdett beszélni. Itt látjuk, milyen hű Jézus az ígéretéhez, mert Ő a mi Üdvözítőnk és orvosunk.

A zsolttáros így imádkozik (Zsolt 30,3): „*Egész szívünkől kell Hozzá kiáltanunk, hogy meggyógyítson, mert megígérte nekünk, hogy Ő a mi orvosunk.*”

Egy asszony, aki gyakran vett részt lelkinapokon, és ezeken nagy békét és örömet kapott a szívébe, ezek által pedig mindig közelebb került Jézushoz, megértette, hogy jót tenne neki, ha egyszer eljönne a négynapos lelkigyakorlatra is, hogy Jézusnál legyen, és Isten szavát hallgassa. Tíz évvel korábban egy operáció során a lábujjain idegkárosodást szenvedett, ami

azóta is fájdalmat okozott neki. Segítség nélkül nem tudott járni; különösen nehezebbre esett valamilyen magaslatra fölmenni. Miután a lelkigyakorlat során hallotta Isten ígését, és meggyónt, felismerte, milyen fontos a megbocsátás. A kézrátétel és az imádság során Jézus megérintette és meggyógyította őt. Ő maga tett tanúbizonyságot: A gyógyulást kérő ima után este lefeküdt. Akkor egyszerre egész testében égő fájdalmat érzett. Elkezdte Istent dicsőíteni és dicsérni. Ezalatt elaludt. Reggel, mikor felkelt, vette észre, hogy a lábujjai már nem bénák, és hogy fájdalom nélkül tud járni. Szó szerint ezt mondta: „Táncolva másztam meg egy dombot, teljesen egyedül, segítség nélkül. Igen, Jézus gyógyított meg!”

Nekem a következő mondatra kellett gondolnom (Jer 23,29): „*Ebben az esetben az Úr szava által, ami tűz, elégette mindazt, ami benne beteg volt. Az Ő szava, ami kalapács, minden megkövültet szétfűzött benne, hogy egy új szívet kapjon.*”

Izajásnál olvassuk (Iz 61,1): „*Az Úr lelke nyugszik rajtam, mert az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szívűeket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak.*”

Jézus, aki köztünk él, mint egykor, szeretné az ilyen összetört szíveket ma is meggyógyítani. A 34. zsoltárban olvassuk (Zsolt 34,19): „*A megtört szívűekhez közel van az Úr, a bánatos lelkűt meggyógyítja.*”

Sok olyan ember van, aki, miután vétkezett, lelkifurdalásban él. Bár a bűnét már többször megbánta, továbbra is szomorúságban él, mert önmagának nem tud megbocsátani.

Mikeás prófétánál olvassuk (Mik 7,19): „*Irgalmazz nekünk még ez egyszer, tipord össze vétkeinket, vedd a tenger mélyére minden bűnünket!*” Isten minden bűnünket megbocsátja. Sőt a tenger mélyére hajítja őket. És mégis élnek emberek lelkifurdalás közepette, aki aztán depressziósak, majd ettől betegek lesznek. Ilyen esetekben a gyógyszer nem tud segíteni, csak Jézus tud gyógyítani.

Emlékszem egy asszonyra, aki pár éve vett részt a lelkigyakorlatainkon. Miután elvetetett egy gyermeket, négy évig lelkifurdalásban élt. Nem tudott többet nyugodtan aludni, ő maga boldogtalan volt, és az egész környezetét boldogtalaná tette, bár a bűnét már többször meggyónta. Naponta a gyermekre kellett gondolnia. Egy beszélgetés során aztán együtt imádkoztunk a gyermekért, megkereszteltük, és nevet adtunk neki. Az Első korintusi levélben (1Kor 15,29): „*Különben mi értelme van annak, hogy a halottakért megkeresztelkednek? Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, miért keresztelkednek meg értük?*” találunk egy támpontot ilyen halottak helyett végzett keresztelőre. Hála Istennek Jézus elvette az asszony lelkifurdalását. Így megtapasztalhatta a belső gyógyulást is. Megerősítésként éjjel álmában láthatta Jézust a gyermekével. Ez nagyon boldoggá tette. Így látjuk, milyen fontos volt, hogy Jézus megszabadítsa a lelkifurdalásától, és ezáltal meggyógyítsa.

Máténál olvassuk (Mt 28,20): „*és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.*” Ez az Úr egyik ígérete, és (Zsolt 145,13) „*Királyságod örök királyság, uralmad tart minden nemzedéken át. Az Úr hűséges minden szavában, és jóságos minden művében.*” Ő hű minden ígéréthez. Ahogy Jézus 2000 éve meggyógyította a betegeket, úgy ma is gyógyít, Ő, aki köztünk él.

Közösen belegondoltunk, hogyan tudja Jézus az embereket minden területen meggyógyítani. De minden gyógyítás során rákérdez a hitünkre. Jánosnál (Jn 5) olvasunk egy betegről, aki több mint 38 évig béna volt: Jézus látta, hogy senki sem segít neki a Bethesda tóba ereszkedni. Megkérdezi: „Ugyanez a Jézus kérdez téged ma is: „Meg akarsz gyógyulni?” Ha meg akarunk gyógyulni, akkor azt is el kell hinnünk, hogy Ő meg tud minket gyógyítani. Imádkoznunk kell, és közben arra gondolnunk: a Te akaratod történjen velem, mert Ő mindig jót akar nekem. Nagy bizalommal akarjuk Neki mondani: Uram, Te mindent tudsz, nálad semmi sem lehetetlen.

Tovább a 8. versben azt olvassuk: „Hitt Jézus szavának, és azt tette, amit Ő mondott. Így gyógyult meg.

A 14. versben olvassuk: „Itt azt látjuk, hogy a bűn által, rossz érheti az embert.

Máté evangéliumában olvasunk egy asszonyról, aki már 12 éve szenvedett vérfolyásban. Sok orvos kezelte. De ez semmit sem használt neki, sőt az állapota egyre romlott. Miután Jézusról hallott, csak a ruháját akarta megérinteni, mert hitt abban, hogy ha csak a ruháját érinti is, meggyógyul. Az érintés pillanatában azonnal meggyógyult. Milyen nagy volt a hite!

Különböző evangéliumokban olvassuk, milyen sok beteget gyógyított Jézus: mindenkit, aki Hozzá jött: vakokat, süketnémákat, leprásokat, bénákat, ördögtől megszállottakat. Ugyanezt tapasztaljuk ma is a programjainkon: testileg gyógyíthatatlan betegek gyógyultak már meg, amire orvosilag nem volt magyarázat. Ezeket a gyógyulásokat aztán a kezelőorvosok megerősítették.

Jézus mindenkit meggyógyított; nemcsak a testileg betegeket, ahogy például János evangéliumában olvassuk a szamaritánus asszonyról, aki függő volt a férfiaktól (Jn 4). Őt férje volt, és Jézus azt mondta neki: Ez az asszony megtapasztalta, hogy Jézus ismeri a bűnt, ami őt nyomasztja. Miután beszélt vele, kinyilatkoztatta, hogy Ő a Messiás

Itt azt látjuk, milyen együtt érző Jézus az emberekkel, akik bűnben élnek, és mennyire igyekszik őket megszabadítani.

Újra és újra megtapasztaljuk embereknél, akik nagy bizalommal jönnek vissza Jézushoz, bár azelőtt messze voltak tőle. Ezekielnél olvassuk (Ez 24,16): „*Emberfia, nézd, elveszem tőled hirtelenül szemed gyönyörűségét. De ne keseredj el és ne sírj, könnyeid ne folyjanak!*” Így sok „megkötözött” jön hozzánk, alkoholisták, drogfüggők, dohányosok, emberek szexuális függőséggel, olyanok, akik szellemek által gyógyítókhöz jártak, olyanok, akiknél otthon nagy a békétlenség, mert idegen isteneket imádnak, emberek, akik okkult praktikákat űznek, amuletteket viselnek, ingákat, és még sok más.

Jézus hozza ezeket az embereket hozzánk, hogy az ima által meggyógyuljanak és megszabaduljanak, mindenki, aki nyitott erre. Egy férfi, aki több mint harminc évig szedett drogot, eljött a lelki napunkra. Meggyógyult a gyógyító imádság és az eucharisztikus áldás során.

Egy másik férfi negyven éven át dohányzott. Miután a lelkigyakorlat során a Rafael Házban Jézusnak leadta a cigarettáját, ami azt jelenti, hogy letette az oltárra, megszabadult. Ez egy évvel ezelőtt történt. A pünkösdi lelki napon tanúságot tett róla, hogy azóta nem dohányzott. Erre 18 személy jött az oltárhoz, és ők is leadták Jézusnak a cigarettájukat. Reméljük, hogy mindnyájan megszabadultak ettől a függőségtől.

Egy asszony, aki öt évig bulimiában, tehát étkezési zavarban szenvedett, tanúságot tett, hogy a szíve körül egész fölmelegedett, miközben Isten szavát hallgatta, és meggyógyult ebből a betegségből.

Az emmauszi tanítványokra kellett gondolnom. Lukácsnál olvassuk (Lk 24,32): *"Hát nem lángolt a szívünk - mondták -, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?"* „Így történt ezzel az asszonnal is, míg Jézus szólt hozzá az Ő igéjén keresztül. Így mesélte el, mert hazatértek egy hangot hallott: Meggyógyítottalak. Először megrettent, de hitte, hogy Jézus meggyógyította, és valóban meggyógyult.

Találkozunk olyan emberekkel is, akik arról panaszkodnak, hogy Isten nem hallgatta meg őket, bár éveken keresztül imádkoztak. De a bűn szokásától nem akarnak megválni. A bűn viszont a gyógyulás egyik akadálya. Sirák Könyvében olvassuk (Sir 21,2-3): *„Mint a kígyó elől, menekülj a bűntől, mert megharap, hogyha közelébe kerülsz. Fogai olyanok, mint az oroszláné, elrabolja velük az ember életét. Minden igazságtalanság kétélű kard, sosem gyógyul meg a seb, amit ejt.”* „Az emberek nem tudják, milyen veszélyes lehet bűnben élni. Nem tudják, mert nem ismerik ki magukat a Bibliában. Pedig ott egyértelműen az áll, hogy Jézus csak azokat az embereket gyógyítja meg, akik a gyógyítását el akarják fogadni, és készek bűnös magatartásukról vagy bűnös környezetükről lemondani.

Tóbiás Könyvében olvassuk (Tób 3,16-17): *„Mindkettőjük imáját meghallgatta a fölséges Isten. Elküldte Ráfael, hogy gyógyítsa meg mindkettőjüket: Tobit szeméről távolítsa el a fehér foltokat, hadd lássa szemével az Isten világát, Sárát meg, Ráguel lányát adja hozzá Tobit fiához, Tóbiáshoz, és szabadítsa meg a rossz szellemtől, Azmodeustól. Mert minden más kérővel szemben Tóbiást illette a jog, hogy elnyerje. Tobit visszatért, és belépett házába, ugyanabban a pillanatban Ráguel lánya, Sára is elindult a fenti szobából.”*

Itt látjuk, mi mindenért volt Rafael angyal felelős: Tobitot és a szembetegségét meggyógyítani, Sárát megszabadítani és a démont megkötözni. Rafael azért is felelős volt, hogy megszerezze azt a pénzt, amit Tobit Gabael nevű rokonánál hagyott.

Istennek hála most az „Evangelizációscentrum 2000”-ben dolgozhatunk. Ezt sok évvel ezelőtt Block Anna doktornő szanatóriumnak építette. A ház az ő életműve. A kezdetektől Rafael arkangyal védelmébe ajánlotta. Rafael azt jelenti: Isten gyógyulás, Isten orvosság.

Ebben a bizalomban biztosak lehetünk, hogy Rafael közbenjár értünk Istennél, mert Rafael Isten egyik futára.

Szeretném összegzésképp elmondani, tapasztalatunk szerint mik a gyógyulás legfontosabb feltételei:

1. Elfogadni, hogy Jézus Krisztus az egyetlen úr, megmentő és megváltó.
2. Az Istenanya beállítottságával rendelkezni: „Történjék velem szavaid szerint”, tehát elfogadni Isten akaratát.
3. Megbánni a bűnöket.
4. A megbocsátás a gyógyulás egyik fontos feltétele.
5. Elhinni, hogy Jézus meg tud gyógyítani.

De a legfontosabb gyógyulás a belső gyógyulás, ami azt jelenti, hogy elfogadjuk ezt a betegséget, „Igent” mondunk erre a betegségre. Akkor a betegek belső békét és örömet fognak tapasztalni, akkor is, ha Isten akaratából Jézussal együtt szenvedniük kell.

Mi is úgy akarunk imádkozni, ahogy Jeremiásnál áll (Jer 17,14): *„Gyógyíts meg, Uram, és meggyógyulok, szabadíts meg, és megszabadulok, mert te vagy egyetlen reménységem.”*

Igen, Jézus, Te vagy az én legnagyobb orvosom és az én orvosságom.